

Valentine Kalan 2-13-8 654 W. 161 St. New York, N.Y. 1003

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

NO. 43

CLEVELAND OHIO, THURSDAY MORNING, MARCH 2, 1967

STEV. LXV - VOL. LXV

Predsednik Johnson bi rad dal Washingtonu podobo samouprave

Namerava imenovati župana in 9 mestnih svetovalcev na mesto sedanje uprave 3 komisarjev.

WASHINGTON, D.C. — Naša prestolnica Washington se vedno nima mestne uprave, akoravno je predstavniški dom že nekajkrat izglasoval potreben zakon. Vsak tak načrt je bil pa pokopan v senatu, kjer so konservativni južni demokrati zmeraj našli med republikanci toliko glasov proti, da so predlogi propadali. Razlog je jasen: Washington ima 800.000 prebivalcev, med njimi je pol milijona črnih, mesto bi torej prišlo v roke črni mestni upravi.

To seveda ne odgovarja duhu ameriške politične svobode. Zato hoče predsednik Johnson dati prestolici vsaj videz voljene mestne uprave. V ta namen bi rad porabil zakon o reorganizaciji federalne uprave iz l. 1946. Zakon mu daje pravico, da sestavi in imenuje mestno upravo kot federalni upravni organ. Imenovanja pa mora potrditi Kongres. Obstaja načrt, da bi bil imenovan mestni župan in še 9 mestnih svetovalcev. Ti bi vodili mestno upravo tako, kot jo vodijo sedanji trije komisarji. Sistem komisarjev bi bil seveda za novo organizacijo odpravljen. Mesto bi torej dobilo vsaj po imenu župana in mestno upravo, čeprav le imenovano. Johnson bi verjetno dal župansko mesto in večino v mestnem svetu zastopnikom črne večine. To bi seveda rodilo burjo, toda burja bi se polegla, kajti ne bi imela nobene moralne opore.

Johnson bo dalje predlagal spremembo ustave, da dobi Washington še pravico, da izbere svojega senatorja in kongresnika. Dokler pa te pravice ne bo imel, naj izbere vsaj delegata v predstavniški dom. Naj torej dobi pravico, kot jo že ima Portoriko.

Ta načrt pa ni zrastle na federalnem zelniku. Formulirala ga je in ga toplo zagovarja Ameriška unija za civilne pravice. Njenim zahtevam ustreza predsednikova akcija. Zato jo črnske organizacije podpirajo na celi črti kot začetek prehodnega stanja, ki naj končno Washington zenači z ostalimi deli dežele.

Boj za dediščino carjev se nadaljuje

HAMBURG, Nem. — Ko je leta 1933 vojvodinja Barbara Meklemburška hotela dvigniti carjev zaklad, kakih 25 milijonov zlatih prbljev iz Angleške banke, se je temu uprla sedaj 66 let stara Anna Anderson, ki je trdila, da je rešena najmlajša hčerka umorjenega carja Nikolaja II.

Od tedaj teče pravda in hamburgsko sodišče je te dni znova zavrnilo zahtevo Anne Anderson za pravno priznanje, da je carjeva hčerka nadvojvodinja Anastazija.

Delno oblačno in toplejše. Najvišja temperatura 42.

Novi grobovi

Anton Urbas Sinoči je umrl na svojem domu na 1230 Norwood Road 81 let stari Anton Urbas, rojen v Veliki Dobravi pri Stični na Dolenjskem, od koder je prišel v Ameriko pred 67 leti. Zaposlen je bil 40 let do svoje upokojitve pred 10 leti pri White Motors Co. Žena Anna mu je umrla leta 1950, umrla je tudi hči Helen. Zapustil je sina Anthonyja, hčeri Anno in Eleanor in brata Franka (Massillon, O.). Bratje Louis, John in Joseph so umrli. Pokojnik je bil član SNPJ št. 28 in CKO št. 138. Pogreb bo v soboto ob devetih dopoldne iz Zakrjaskovega pogrebnega zavoda, v cerkev sv. Vida ob 9.30, nato na Kalvarijo. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Terezija Hosta Včeraj je umrla Terezija (Rose) Hosta z Brakeman Rd., Painesville, Ohio, rojena v Dolnji Stari vasi pri St. Jerneju na Dolenjskem, vdova po pok. Johnu, mati Rose, Mary Potpan, Ann Crtalic, Emily Mohorec, Franka, Martina in Louisa, 13-krat stara mati, sestra Marije, Nežke in Urske (vse v Slov.). Pokojna je bila članica KSKJ št. 226 in SZZ št. 25. Pogreb bo iz Mulqueynog pogreb. zavoda na Rt. 20 v Painesvillu v soboto zjutraj v cerkev Matere Božje, kjer bo ob 9.30 pogrebna sv. maša. Na mrtvaškem odru bo nočoj od 7. do 9. in jutri, v petek, od 2. do 4. pop. in od 7. do 9. zvečer.

Joseph Jančar Po dolgi bolezni je umrl na svojem domu na 3534 E. 82 St. 62 let stari Joseph Jančar, rojen v Gabrovki pri Zagradcu na Dolenjskem, od koder je prišel v Ameriko l. 1905, oče Mary Castillo, pok. Josepha Ernesta, pok. Franka Hoffnerja, in Olge Gray, 7-krat stari oče, brat pok. Ignaca in pok. Franceta (oba v Slov.). Žena Mary mu je umrla l. 1957. Pokojnik je bil član Društva Mir št. 10 ADZ in Društva Navs. Imena pri Sv. Lovrencu. Pogreb bo iz Fortunovega pogreb. zavoda na 5316 Fleet Ave. v soboto ob 8.30 zjutraj, v cerkev sv. Lovrenca ob devetih, nato na Kalvarijo.

Rhodesova poslanica - mešanica njegove filozofije in propagande

CLEVELAND, O. — Kdor je poslušal našega guvernerja Jamesa Rhodesa, ko je v legislaturi bral svojo letošnjo poslanico, se ni mogel znebiti vtisa, da je guverner ostal tak, kot je — zadnja politična zmaga pri jesenskih volitvah ni vplivala nanj — in da kot spreten politik misli zmeraj dalj v bodočnost kot drugi njegovi tekmeči.

Vsebinska letošnja poslanice je pravzaprav prvi dokument za volivno propagando za prihodnje leto. Guverner je namreč predložil proračun za dve leti, za letošnje in prihodnje. V prihodnjem letu bodo pa volitve, pa nobenega novega proračuna, zato je treba že letošnje številke tako prikrojiti, da se demokratije ne bodo mogli prihodnje leto ob nje spotikati.

To se je guvernerju do neke meje tudi posrečilo. Čeprav se njegov proračun giblje v tradicionalnem tiru, se vendar vidi, da ne vpoštevata le gospodarskih potreb naše države, ampak tudi druge.

Senatni odbor odobril konzularni dogovor

Zunanjepolitični odbor Senata je sprejel dogovor o konzulatih med ZDA in ZSSR.

WASHINGTON, D.C. — Dogovor med Združenimi državami in Sovjetsko zvezo o odprtju konzulatov je bil dosežen najprej leta 1948. Še predno ga je bilo mogoče potrditi, je mrzla vojna razgovore prekinila. Pred tremi leti je bil dosežen med obema deželama znova sporazum o tem vprašanju, do njegove potrditve v Senatu pa ni prišlo. Letos je vlada znova sporazum predložila Senatu v odobritev.

O konzularnem dogovoru se je vršila obsežna debata tako v javnosti kot v Senatu. Sedaj je zunanjepolitični odbor Senata dogovor odobril s 15:4 glasovom. Proti so glasovali senatorji: F. J. Lausche, demokrat iz Ohia, T. J. Dodd, demokrat iz Connecticuta, K. E. Mundt, republikanec iz J. Dakote, in J. J. Williams, republikanec iz Delaware.

Predsednik Johnson in državni tajnik Rusk sta se zavzela za vsemi silami za odobritev dogovora, katerega izvedba naj bi pomagala k izboljšanju odnosov s Sovjetsko zvezo. Nasprotniki dogovora so prepričani, da čas za politiko tesnejše sodelovanja s sovjetsko-komunističnim blokom še ni dozorel, konzularni dogovor bo pa dal Rusom le priložnost za povečanje števila njihovih vohovov v naši deželi. Načelnik senatnega zunanjepolitičnega odbora Fulbright je napovedal, da bo dogovor prišel kmalu pred plenum Senata in da bo tam v teku dveh tednov tudi dobil pri glasovanju potrebno dvotretjinsko večino.

Terry Perko V Vietnamu je padel 1. cpl. Terry Perko, U.S. Marine Corps, sin Stanleyja in Betty Perko, brat-dvojček spec. 4th cl. Jerry Perko, Mrs. Betty Lee Krol, Darleen in Tine Jo, vnuk Mrs. Myrtle Rogers in Mr. in Mrs. Ignatius Perko. Pogreb bo iz Mercurio pogreb. zavoda na 16222 Broadway v petek ob enih popoldne v Združeno prezbitersko cerkev na Maple Heights.

Novo razprava proti morilecem treh borcev za črnsko enakopravnost

MERIDIAN, Miss. — Velika zvezna porota je sprejela obtožbo proti 19 osebam, ki so osumljene sodelovanja pri umoru treh borcev za civilne pravice. 21. junija 1964 v okraju Neshoba, ko so bili na poti proti Philadelphiji. Umorjena sta bila dva belca iz New Yorka, 24 let stari Schwerner in 20 let stari Goodman, ter domačin, 21 let stari črnc Chaney, ki se jima je pridružil. Njihov zgoraj avto so našli nekaj dni kasneje na robu močvirja, skrit pod grmovjem. Njihova trupla so našli šele dva meseca kasneje pod na novo zgrajenim prstenim jezom.

Zvezne oblasti so 15. januarja 1965 dosegle sprejem obtožbe proti 18 obtožencem, toda sodišče je kasneje te oprostil, ker da ni bila porota, ki naj bi jih sodila, sestavljena v smislu zakonskih določil. Sedaj so jih znova prijeli 18, med njimi 16 istih kot pred dvema leti. Vsi so prišli na sodišče s svojimi odvetniki in predložili jamščino v bonih po \$5000 za vsakega.

Porota je sprejela obtožbo proti 19, toda eden od njih, J. E. Jordon ni bil prijeto. Vsi so obtoženi, da so kovali zaroto za preprečitev izvrševanja in uživanja ustavnih pravic umorjenec. To je zločin po zveznem zakonu in spada pred zvezno sodišče, umor sam spada pred državno sodišče. Država Mississippi ni zaradi omenjenega umora ukrenila nikdar nič.

Naser že izvaja svojo "dolžniško" moralo

KAIRO, Egipt. — Naser je dolžan plačati letos Ameriki zapadle dolgove v znesku \$36 milijonov; je že napovedal, da jih ne bo plačal, ker naša zunanja politika želi "izvajati nanj pritisk". Plačal ni tudi Mednarodnemu denarnemu fondu \$4 milijone, ki so tudi zapadli.

Moral bi torej izjaviti, da tudi ta fond dela pritisk nanj, ako bi bil namreč mož kaj dosleden. Pa doslednost ni ravno lastnost, ki se njo radi bahajo diktatorji. Zato bo svoj postopek moral opravičiti na nek drug način, ki ga pa do sedaj še ni povedal.

PREDSTAVNIŠKI DOM JE A. C. POWELLA ZAVRNIL

Predstavniški dom je včeraj zavrnil predlog posebnega odbora za sprejem Adama C. Powella, v Harlemu v New Yorku izvoljenega kongresnika, v Predstavniški dom in nato kaznovanje. S 307:116 glasovom je odločil, da A. C. Powella ne mara v svoji sredi.

WASHINGTON, D.C. — Odpor proti kongresniku Adamu C. Powellu, črncu iz Harlemu v New Yorku, zaradi njegove izrabljanja položaja in sredstev, ki so mu bili na razpolago kot načelniku Domovega odbora za delavska in šolska vprašanja, ki se je začel že lani, se nadaljeval letos v januarju s tem, da je Predstavniški dom sklenil, naj posebni odbor preišče njegovo "sposobnost" za kongresnika, je včeraj nepričakovano končal z zavrnitvijo njegovega sprejema v Predstavniški dom. Zavrjnjeni A. C. Powell se lahko proti tej odločitvi pritoži na sodišču, ker naj bi bile kršene njegove ustavne pravice, kot je izjavil eden od njegovih odvetnikov. Kakor hitro bo država New York razglasila za izpraznjeno mesto, lahko znova kandidira, lahko pa se odloči po 22 letih v Kongresu za pokoj z \$15.000 letne pokojnine.

Posebni odbor Predstavniškega doma pod načelstvom kong. Cellerja je predložil, naj bi bil A. C. Powell sprejet v Predstavniški dom, pa nato kaznovan za svoje početje z izgubo načelstva odbora, senioritete in še z globo \$40.000. Powell ni prišel na sejo, ampak ostal v svojem počitniškem oporišču na Bahamskem otočju. Predstavniški dom je po dveh urah razprave, tekom katere je najprej zavrnil predlog posebnega odbora z 248:176 glasovom, nato pa s 307:116 odklonil Powellov sprejem v Predstavniški dom.

Clani odbora in vodstvo obeh strank v Domu so upali do zadnjega, da bo ta sprejel predlog odbora. Da je razpoloženje proti Powellu močnejše in ostreje, se je pokazalo, ko je zbornica z 222:202 glasovom preprečila sprejem priporočila posebnega odbora pod načelstvom Cellerja. A. C. Powell je v tem stoletju tretji, ki ga je Kongres zavrnil. Med prvo svetovno vojno se je to zgodilo socialistu Victorju Bergerju, ker je zavrnil službo v vojski, kasneje pa mormonu, Bringhamu Robertsu, ki je bil obsojen zaradi mnogoženstva.

Iz Greenlandije Večino kriolita, ki je važen pri pridobivanju aluminija, nakopljejo na Greenlandiji.

Iz Clevelanda in okolice

Važen sestanek — Slovenske župnije v Clevelandu in okolici vabijo vse slovenske vernike k proslavi 1200-letnice pokristjanjenja Slovencev. Poedinci in slovenske organizacije, verske in svetne, so prošeni, da se udeležijo organizacijskega sestanka v šoli sv. Vida v nedeljo, 5. marca 1967 ob treh popoldne.

Iz bolnice — Frank Gerjevic, 20563 Tracy Avenue, se je vrnil iz bolnice po tečji operaciji. Zahvaljuje se za obiške, cvetlice in kartice.

Visoka leta — Rojakinja Mrs. Mary Sedmak, preje Petek, 876 E. 200 St., bo jutri, 3. marca dopolnila 83 let. Čestitamo in ji želimo še mnogo zdravja in zadovoljstva!

Uprava išče raznašalca — Uprava Ameriške Domovine išče raznašalca za Collinwood, Huntmere, Arcade in Grovewood okolice. Kličite HE 1-0628 od 9. dopoldne do 4. popoldne (v sredo do 2. pop.).

Kegljanje — Slovenski športni klub ima v nedeljo 5. marca in v nedeljo 12. marca kegljaško tekmovanje ob 3.30 popoldne v Ambassador Lanes.

Wilson je v Haagu dobil podporo za v Skupni trg LONDON, Vel. Brit. — Predsednik vlade Harold Wilson je dejal tekom svojega obiska na Nizozemskem, kamor je šel pripravljat pot za sprejem Velike Britanije v Skupni trg, da je sprejem v interesu obeh strani. Nizozemski zunanji minister J. Luns je izrazil mnenje, da je britanski sprejem v Skupni trg bolj vprašanje mesecev kot let.

Polzvedovalni kolitek

Ivanka Mislej, Casilla Coreo, Centenario prov. Neuquen, Argentina, išče družini Ivana Trampuza in Marije Svagelj, ki sta se po drugi svetovni vojni naselili v Clevelandu ali kje drugje v Ohiu.

Zadnje vesti

NEW ORLEANS, La. — Okrajni tožilec J. Garrison je včeraj dal prijeto upokojenega direktorja New Orleans International Trade Mart-a Clayja Shaw-a, bivšega majorja, ki je dobil v drugi svetovni vojni visoka odlikovanja. Okrajni tožilec ga dolži "zarote z namenom umora". Ko je Shaw položil bond \$10.000 varščine, je bil izpuščen. Warrenova komisija C. Shawa ne omenja nikjer v zvezi z umorom predsednika J. F. Kennedyja.

CHATANOOGA, Tenn. — Zvezni sodnik F. W. Wilson je odredil, da se mora predsednik unije transportnega delavstva J. Hoffa prihodnji torek javiti na odslužitev svoje kazni, 8 let zapora. Hoffa je včeraj prepustil vodstvo Unije, ki ima 1.8 milijona članov, svojemu staremu sodelavcu in prijatelju Franku E. Fitzsimmonsu.

SAIGON, J. Viet. — Severnovietnamska obalna baterija je nekaj malega poškodovala križarko Canberro, ko je ta z dvema rušilcema obstreljevala obalo. Ameriške ladje so obalne baterije pokončale in nato odpule. Škoda na Canberri je sorazmerno malenkostna.

Atomski motor za poriranje v vesolje

WASHINGTON, D.C. — Predsednik L. B. Johnson je predložil Kongresu načrt za pospešitev razvoja atomskega motorja za vesolje. Tak motor naj bi bil gotov za preskušanje leta 1971. Predsednik je predložil v novem oraračunu za izvajanje tega načrta 91 milijonov dolarjev.

Vesoljski strokovnjaki so soglasni v tem, da polet na oddaljena nebesna telesa brez atomskega vesoljskega motorja ne bo možen.

Hoffa še išče rešitve

PORT HURON, Mich. — Predsednik Unije transportnega delavstva James Hoffa išče še vedno možnosti ostati na svobodi, četudi je njegovo pritožbo proti obsodbi na 8 let ječe že zavrnilo Vrhovno zvezno sodišče in sta že dve zvezni sodišči odklonili nadaljni odlog nastopa kazni, dokler ne bo rešena nova pritožba.

Hoffa je bil obsojen na 8 let ječe in \$10.000 globe, ker naj bi bil skušal vplivati na člane porote, ki ga je sodila.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 43

No. 43 Thursday, March 2, 1967

Črna vzhodna Afrika se lotila 'Azijcev'

Evropejci so upali nekaj, da bodo poselili Vzhodno-afriško višavje na podoben način, kot so Južno Afriko, in ga spremenili v belo področje sredi črne Afrike. Ti načrti so padli v vodo, ko je zajel vso črno Afriko val nacionalizma in je prevladala zahteva po neodvisnosti za vsako ceno. Belci v Keniji so nekaj časa še upali, da bodo obstali, pa se nato začeli postopno umikati. Beli so odšli večji del tudi iz Tanganjike, Ugande in Malavije, kot se imenuje sedaj nekdanja kolonija Njasa.

Ko ni več belcev, proti katerim je bilo doslej naperjeno sovraštvo črnih domačinov, se je to obrnilo proti Azijcem. Ti so se začeli naseljevati v vzhodni Afriki še v času, ko je bila ta pod oblastjo evropskih držav. Kolonialne oblasti so te priseljence, največ jih je iz Indije, ki je bila podobno kot ta del Afrike pod angleško oblastjo, uporabljala za razne vrste del, za katera primitivni, nešolani domačini niso bili sposobni. Opravljali so razne nižje javne službe, dokler jih niso v njih nadomestili domačini, lotili pa so se predvsem trgovine in obrti. Le redki so se skušali uveljaviti kot veleposesniki, ker tudi kolonialne oblasti takim poskusom niso bile posebno naklonjene. To udejstvovanje je bilo nekaka predpravica belcev.

Postopno se je naselilo v pokrajinah vse od Indijskega oceana pa globoko v notranjost črne Afrike okoli 400.000 Azijcev, ki so prevzeli v svoje roke večji del trgovine in obrti. Za tamkajšnje pojme so postali ti premožni sloj in domačini so jim postajali nevoščljivi in se začeli obračati proti njim.

Odkar je vzhodna Afrika postala neodvisna, je odpor proti Azijcem v novih državah naglo raste. Ker črni domačini ne morejo za svoje stiske, revščino in zaostalost več dolžiti belcev, so se obrnili proti Azijcem kot "izkoriščevalcem". Pretekli mesec je prišlo v glavnem mestu Tanzanije Dar-Es-Salaamu do hudih demonstracij proti Azijcem. Predsednik Tanzanije je to početje črnih domačinov opravičeval z besedami: Mi nismo rasisti. Mi se le hočemo znebiti teh ljudi, ki so tu protipostavno!

Komaj kaj manj jasen v tem pogledu je predsednik Kenije Jomo Kenyatta. Povedal je naravnost in trdo: Ne-kenijci, naj bodo še tako bogati, ki smešijo zakone dežele in se igrajo mačko in miši s prijateljstvom in žalitvami Afričanov, bodo morali pospraviti svoje stvari in iti domov!

Črni Afričani, ki so od "svobode in neodvisnosti" pričakovali tudi boljše materialno življenje, pa sedaj vidijo, da tega ni, gledajo z jezo na Azijce, ki so si v vztrajnim in pridnim delom ustvarili imetje in živijo boljše od njih, četudi so "tujci". Posebno jih jezi to, ker Azijci ne sprejemajo domačinov v službe, jim ne dajo možnosti, da bi se izučili trgovine in obrti in se komaj kaj menijo za njihovo družbo izven poslov. Azijci so dejansko sami za sebe, še med seboj se družijo v glavnem po kastah, ki so jih prinesli s seboj iz Indije. V Keniji je predsednik Kenyatta ta način življenja Azijcev obsodil javno; tanzanijski farmar, ki je bos kričal na ulici glavnega mesta proti Azijcem, da so "klopi na levem trebuhu", je povedal le to, kar misli večina njegovih tovarišev.

Azijci se zagovarjajo, da so se lotili trgovine in obrti in postali tako nekak "srednji stan" v novih afriških državah, ker jim prejšnji beli gospodarji niso dali druge možnosti. Le redki od njih je v času pridobitve neodvisnosti sprejel državljanstvo nove države, večina se je oskrbela z britanskimi potnimi listi v prepričanju, da bo to za nje najboljše. Tako sedaj domačini z neko upravičenostjo kažejo na nje kot na tujce, četudi je velika večina njih rojena v Afriki, dober del pa živi tam celo že več rodov.

V kolikor so bili Azijci še v javnih službah, največ na železnici, so jih v Keniji, Tanzaniji in Ugandi v zadnjih letih načrtno odpustili in jih nadomestili z domačini. Največ jih je nato odšlo v Zambijo, kjer so nadomestili belce, ki so zapustili svoja službena mesta in se preselili v Južno Afriko, v Rodezijo ali pa sploh zapustili Afriko.

V Keniji so oblasti mladim Indijcem svetovale, da se poročijo z Afričankami, če hočejo ostati nemoteno v deželi. Ti se bodo za kaj takega zelo neradi odločili, ker še celo med svojimi, indijskimi dekletki izbirajo le one, ki so jim najbližje po veri, plemenski pripadnosti in kasti.

Kot je v srednjem veku v Evropi nejevolja na Jude, ki so bili tedaj skoraj edini posojevalci denarja, ker jim večina držav ni dovoljevala, da bi postali lastniki nepremičnin, narasla velikokrat do take višine, da je prišlo do množičnih napadov na nje in na plenjenje njihovega bogastva, tako se je sprožil val nasprotovanja nedavno v Tanzaniji v obsežne izgrede v njenem glavnem mestu. Tanzanijski predsednik Nyerere je začel nacionalizirati banke in razna podjetja. V zaseženih bankah so milijoni denarja Azijcev, veliko več kot črnih domačinov. Od 8 podjetij za predelavo

hrane v Tanzaniji, ki jih je vlada zasegla, je 7 "azijskih", le eno je bilo last črnega domačina.

Azijci v črni vzhodni Afriki spoznavajo, da je njihova bodočnost tam krajno negotova, če hočejo ohraniti svoj dosedanji način življenja in dela. Del se jih je zato že odločil za odhod, večina pa še čaka in upa, da se bo morda položaj za nje le še kako obrnil na boljše. Nepristranski opazovalci v tak preobrat ne verjamejo. Črni "nacionalizem" v Afriki je dosegel že tako stopnjo, da ne more trpeti "tujca", pa naj je bil tudi rojen v njihovi sredi, ki bi mu šlo boljše kot črnim domačinom. Z vsakim premoženjem je zvezano nekaj moči in vpliva, ta po mnenju črnih nacionalistov pripadata samo njim na temelju "svobode", ne pa tujcem!

BESEDA IZ NARODA

KAJ
je slišal
GREGOR
praviti?

sta parkirala? Kak avto je? itd., itd."

Ko mu vse pojasnim, se mož zasmeje, poravnava na sebi suknič in veli:

"Fanta, zdi se mi, da sta pozabila, od katere strani sta vidva privozila. In najbrže bo, da sta prišla na oni strani teh stavb, tam parkirala in tam na oni strani prišla v stavbo, zdaj sta pa na tej strani čez druga vrata ven prišla in tu seveda ni vajinega avta! Poskusita, pojdiva skozi ta velika vrata te stavbe preko na drugo stran in poskusita na drugi strani najti vajin avto, če vaju tam še čaka."

Verjemite mi, mene Gregorja je bilo kar malo sram. Odgovoril sem mu: "Ne vem, če bo držalo to, a poskusila bova." In tako sva napravila. Šla sva skozi prostore trgovine in na drugi strani zagledala zopet celo morje avtov. Hodila sva tem in tja kakih deset minut in hvala Bogu zagledala moj avto.

Sosed se je smejal, seveda na moj račun. Jaz sem pa radi lepšega godrnjal in zabavljal: Kaj pa treba tem velikim stavbam toliko vrat? Pri tolikem številu vrat človek sam ne ve, kdaj pozabi, skozi katere vrata je noter prišel. Sosedu sem pa pripomnil: Sem pa že rajši na farmah, kjer nimajo toliko vrat, kakor tu po trgovskih in drugih središčih.

Tako pokoro sva delala uboga dva farmarja. Jaz sem pri sebi zahvaljeval Boga, da me ni v teh sitnostih videl kak "ljubljančan". To bi se mi krohotal do sodnega dne.

PO ZGORAJ OMENJENEM DOGODKU naj omenim precej podoben dogodek iz starih časov, kako so naši nekdanji očanci in strici take dogodke doživljali v starem kraju, potem pa jih pripovedovali nam mlajšim v dolgih zimskih večerih. Poudarjati so, da so taki dogodki koristni in da se po njih bolje spi in počiva.

Zdaj se je komedija začela. Jaz sem si dobro zapomnil, da sem avto zaparkiral poleg nekega rdečega avta Fordovega izdelka. Zdaj, ko sem iskal in gledal v veliki gneči avtov, pa ni bilo ne tistega rdečega Forda ne moje "šajtrge". Koračil sem po prostorihi sem in tja, a vse za stanj, avta nisem našel. Kakor da bi bilo zakleto.

Medtem, ko gledam in se oziram vse naokrog, priraca do mene sosed in reče:

"Kaj se pa oziraš in godrnjaš?"
Kaj se ne bi, za vruga ne morem najti mojega avta. Nikjer ga ni. Ali mi ga je kdo ukradel, ali kaj. Pa tistega rdečega Forda ni, poleg katerega sem zapeljal. Nato sva oba še kake četrte ure hodila sem in tja in iskala moj avto, pa tudi zastoj, našla ga nisva.

Kaj naj napravim? — sem dejal sosedu.

"Kaj? Obvesti stražnico, iz katere stražijo te prostore za parkiranje avtov."
Šla sva in to javila nekemu v uniformo oblečenemu možu, kaj se je nama zgodilo. Ko mu vse razloživa, naju z ostrim pogledom premeri gori in doli. Bral sem z obraza, da je mislil: "To sta dva farmarja, katerima je vsaka večja vas toliko kakor "Veliki New York". Zgubila sta se in še ne vesta, kje sta!"
"Odkod sta pa prišla? In kje

Hodil sem nato še in še, ure in ure, a iz gozda nikamor prišel. Kamorkoli sem se ozrl, vse je bilo nekam tuje in nisem vedel, kje sem. Po dolgih urah je v farni cerkvi zadonel zvon in zvonil jutranjico, v jeseni in pozimi navadno okrog 5. ure zjutraj. Ko je zvon zapel, sem se pa zavedel, kje sem. Bil sem na nekem steznem križišču. Krenil sem proti domu, kamor sem prišel še prej kakor v pol uri.

Doma so se mi vsi čudili, kje sem bil in zakaj me ni bilo domov in kako se mi je godilo. Starejši brat se je smejal in me dražil, da me je mesec nosil. Oče, ki je bil še živ, mi je nato povedal, da se je tudi njemu parkrat to zgodilo. Rekel je: "Stopil si po sončnem zahodu čez 'zakleto korenino'. Če se stopi preko take 'zakleto korenine' pred sončnim zahodom, nima ta moči in vpliva na tebe. Po sončnem zahodu pa."

Tako da mu je njegov oče razložil. On pa je to nam razložil. Tako so ljudje sodili v takih slučajih v starih časih.

Čez kake korenine naj bi bil jaz vozil in hodil, ko v Oak Brook nisem mogel najti moje "avtošajtrge", — to mi pa do danes ni še nihče pojasnil.

MIHA, KI SE RAD HECA, PRIPOVEDUJE:

Poznam mladega fanta Charlesa. V glavi mu je začelo nekaj praviti, da človeku samemu ni dobro biti na svetu. Začel se je ozirati po dekletih in ko je prišel nekega večera domov z nekega plesa, pove to domačim, da se je zaročil s to in to in da se mislita poročiti.

Sestra poskoči: "Kaj s tisto? Tista ima vendar krive noge?"

Brat: "In pri tem je še ekstravagantna in afektirana. Kako moreš zdržati z njo samo pol ure!"

Stric: "In povrhu je še suha kakor cerkvena miš. Saj nima niti beliča!"

Mati: "In mnogo prestara je za te!"

Oče: "Pa mala in slabotna je tudi!"

Teta: "Lase ima tudi barvane!"

Stara mati: "In samo po veseliceh bi letala!"

Tedaj se oglasi Charles in odgovori vsem: "Ampak eno dobro lastnost ima; je brez vsakih sorodnikov!"

— Vse, ki ste se s tem dolgočasili, lepo pozdravljaj!

Gregor

Skupna prireditev S. N. Domov

CLEVELAND, O. — Prvi sestanek te federacije se je vršil v letu 1959, 11. avgusta; po sporazumu vseh domov je sklical prvo sejo tajnik Andrew F. Resin Jr. na pobudo predsednika Louisa Finka, članov odbora Doma na Maple Heights. Prvo prireditve smo imeli v letu 1961 na St. Clairju v S.N.D. Pozneje smo prišli na idejo, da se počasti zasluzne osebe za delo skupnosti slovenskega naroda v novi domovini, za zasluge in medsebojno pomoč naših narodnih ustanov.

Federacija devetih S. N. Domov je skupno izvolila v preteklih letih sledeče: leta 1962 Martina Antončiča, 1963 Edwarda Kovačiča, 1964 Augusta Pryatela, 1965 Johna Tavčarja, 1966 Franka J. Kerna, za leto 1967 je bil izvoljen Tony Petkovsek v priznanje za vse zasluge, ki jih kot radioporočevalce naše aktivnosti poroča v javnost.

Poleg teh je pri vsakem Domu počaščena ena oseba; to se je pričelo z letom 1964. Ker je devet domov, ki ima vsak svoje zasluzne osebe, se omejimo le na naš Dom v Euclidu, O., na Recher Ave. Za leto 1964 je bil imenovan Frank Žagar, 1965 John Barkovich, 1966 Joseph Trebec.

Od vseh navedenih je že znano delovanje aktivnosti. Želim

omeniti Johna Troha, moža za leto 1967 pri Slovenskem društvenem domu na Recher Ave., Euclid, O.; izvolili smo zasluznega narodnega delavca, kojega sem prvo spoznal na konvenciji SNP leta 1933 v Chicagu, Ill. Bil je delegat tedanjega društva po imenu "Postojnska jama" št. 138, v Strabane, Pa. Bil je aktiven pri več ustanovah v Pa., kjer je omejeno društvo lastovalo svoj Dom pod istim imenom, je bil kot tajnik pri društvu in obenem direktor Doma in več drugih ustanov.

Leta 1942 se je preselil v Cleveland, O. V direktoriju je bil 2 leti pred prenovitvijo stavbe. Odkar je nova stavba, je že več let direktor in predsednik gospodarskega odbora, ki gleda, da je hišni red v lepem stanju in pripravljeno sodelovati, kjerkoli je potrebno. Kot so mi znana imena izvoljenih pri drugih osmih domovih, so tudi ti dobro izbrali zasluzne osebe.

To bo sedma prireditev federacije domov v nedeljo, 12. marca 1967 v SND na St. Clair Ave., pričetek ob štirih popoldne. Nastopili bodo pevci zborov, ki se poslužujejo teh domov.

Igra Eddie Habat orkester.

Vsi vljudno vabljeni!

Joseph Trebec

V Florido gremo!

Cleveland, O. — Progressivne Slovenke, krožek št. 1, smo se namenile, da se odpeljemo na izlet v Florido, v nedeljo, 2. aprila 1967. Obiskale bomo Tampa in St. Petersburg, kjer živi večje število naših rojakov. Tam si bomo ogledale razne zanimivosti, nato pa se odpeljale dalje v Miami, kjer bomo ostale tri dni. Cena potovanja je zelo zmerna in prepričane smo, da vam bo ta izlet ugajal.

Kdor bi želel potovati z nami, naj se prijavi do 7. marca in naj za vsa nadaljna pojasnila pokliče številko 851-1569. Lep pozdrav!

Mary Bucar

Janez iz doline piše

CLEVELAND, O. — Pazljivo sem trikrat zapored prečital dolg, predlog dopis (saj ima 23 odstavkov) pod naslovom "Nonaseljenec razlaga in pripominja". Z najboljšim namenom hujem v par pismih dati piscu ljubezniv odgovor, da ne bo treba tudi njemu enkrat reči: Nisem vedel.

Tone s hriba je čitateljem tega lista poznana in zelo priljubljena oseba. Kakor je on ocenil tretjo emigracijo, bo kar držalo in res ni kaj popravljati — lahko bi kvečjemu še dostavil. Besede padajo, dejanja pa potrjujejo. Vaš prijatelj, pišete, ne hodi na slovenske prireditve, gre le včasih na kako srbsko veselico, da vidi Jugoslovane. Takih prijateljev je med najnovejšimi kar polovico — tako je značilen Tone s hriba in prav tako "Janez iz doline". Zavednost, kaj?! Je nekaj častnih izjem kakor povsod, pa premalo.

Kar človek gleda kot otrok, to navadno ne gre v zgodovino. Vera, upanje in ljubezen so tri glavne, poglobitve čednosti. Govorite v imenu obeh: Mi imamo čut ločiti resnico od propagande, stvarnost od zanesenjaštva in zadržano podajanje sob. Srečen človek, ki ima navedenih čednosti v zadostni meri! V omenjenem dopisu nobene teh čednosti ne najdem.

Drugi emigraciji menda ni treba praviti, kaj je komunizem. Mnogo je tudi prve imigracije, ki je o komunizmu dobro poučena. Kdor odraslih še danes ne pozna komunizma, ga ne bo nikoli poznal.

Komunizem na Slovenskem se je po mnenju pisca začel šele polzoma domobrancev — borci proti komunizmu pa so menda tretja generacija. Smešno. Taki članki, kot je omenjeni, niso da-

nes več zanimivi. Morda je najnovejši res tako razpravljanje v časopisu zamudil — bilo ga je več kot zadosti. Po mojem mnenju taki članki ne zblizujejo ne pojasnjujejo in narodno zavest ne prebujajo.

Če ste najnovejši res fantje pod geslom "Med nami ni mesta za sovraštvo!", vam prerokujem, da boste uspeli. Taki so povsod dobrodošli!

Otrok ste še bil za časa revolucije, potem pa ste proti svoji volji rastele pod vplivom komunizma in se s premislekom odločili iti na zahod. Vse to je res in prav. Takemu je zelo treba strpnosti, preudarnosti in previdnosti. V kotu ne boste stal. Čemu tudi bi, ko je v Vas polno življenja. Če pa hočete razmotrivati o komunizmu, ni dosti znanja od ene strani, poznati je treba obe.

Vsakomur, ki res išče resnico o tem, zakaj in kako je prišlo na Slovenskem do bratomornega klanja, o tragediji domobrancev, pripravim, naj si nabavi in skrbno prečita naslednje knjige: Rdeča zver, Svoboda v razvalinah, Čas pod streli, Zgodbe mučenštva Slovencev, Mimo smrti v svobodo, Nevidna fronta, Vetrinjska tragedija in povest Ljudje pod bičem.

Kdor te knjige zavraca in išče povsod drugod resnice, sem v strahu, da jo ne bo našel. Za danes pika. Morda drugič še kaj! Janez iz doline

IZ NAŠIH VRST

Hamilton, Ont. — Cenjeno uredništvo! Prav lepa hvala za Vaše obvestilo. Z veseljem obnavljam naročnino, saj sem Vaša stalna naročnica že nad 14 let. To tudi želim ostati, ker se dobro zavedam, da je Ameriška Domovina naš edini slovenski katoliški dnevnik, ki zasluzi vsa naša podpora.

Prav je, da se mi stari učim angleščine, katera je v naši novi domovini uradni jezik, ne smemo pa pozabiti svojega materskega jezika, ki je najlepši na vsem svetu. Ponosni bodimo nanj, ponosni, da smo Slovenci! Srčno želim, da bi se naša mladina z vso ljubeznijo učila slovenskega jezika, da ga ne bi nikoli prezirala ali zaničevala.

Vam pa, spoštovano uredništvo, želim obilo uspeha pri Vašem delu in Vas najlepše pozdravljaj, posebno Mrs. Debevec in Mrs. Lipovec.

S spoštovanjem ostajam Vaša

Barica Sobočan

IZ SLOVENIJE

Kri za Vietnam zbirajo v Ljubljani

Univerzitetni odbor Zvez študentov Jugoslavije v Ljubljani vodi "široko javno akcijo za moralno in materialno podporo osvobodilnemu gibanju vietnamskih borcev". Na eni strani zbira denar za znani Russellov odbor, na drugi pa kri za vietnamske rdeče borce.

Izvoz se je lani povečal v Sloveniji za 12%

Celoten jugoslovanski izvoz lani je dosegel 15,268 milijonov novih dinarjev ali okoli 1.2 bilijona dolarjev. V primeru z letom 1965 je porastel za 11.9%. V Sloveniji je porastel celo za 12% in je dosegel skupno vrednost 2,582 milijonov novih dinarjev, torej nekako eno šestino celotnega izvoza Jugoslavije. Uvoz se je lani povečal veliko bolj ko izvoz, za 22.2%, med tem ko je bilo predvideno povečanje le za 17%. Uvoženega je bilo blaga za 19,673 milijonov ali za 4,405 milijonov novih dinarjev več kot izvoženega. Primanjkljaj v plačilni bilanci so pokrili z deviznim dotokom tujskega prometa in pošiljkami delavcev iz tujine.

Issued Every
Thursday
for the Yugoslavs
in Wisconsin
Tedenska priloga
za Slovence v
Wisconsinu

OBZOR

THE WISCONSIN YUGOSLAV OBSERVER — AFFILIATED WITH THE "AMERICAN HOME" DAILY

Address
All Communications
to
OBZOR PUBLISHING
COMPANY
Marica E. Stant,
Publisher
3601 W. Ohio Ave
Milwaukee 15, Wis.
Tel. Mitchell 5-4373

Milwaški zapiski

MILWAUKEE, Wis. — Sedaj smo v dobi, ko se vršijo vsemo-goče tekme. Imate jih v košarki. Imate jih v kegljanju. Imate jih v drsanju, sankanju. Celo lokostrelci se pojavljajo tu in tam. Če greš skozi predmestje, lahko velikokrat opaziš, kako gredo otroci in odrasli oboroženi z loki in gledajo za zajci in fazani, ki se jih ne manjka, posebno kadar pritisne zima. Zaradi pomanjkanja hrane se približajo domovom in jih je tako veliko lažje dobiti. Ker je v milwaškem okraju prepovedano streljati, zato lovci uporabljajo loke. Ti niso prepovedani. Nekateri teh lovcev so pravi umetniki v svoji stroki.

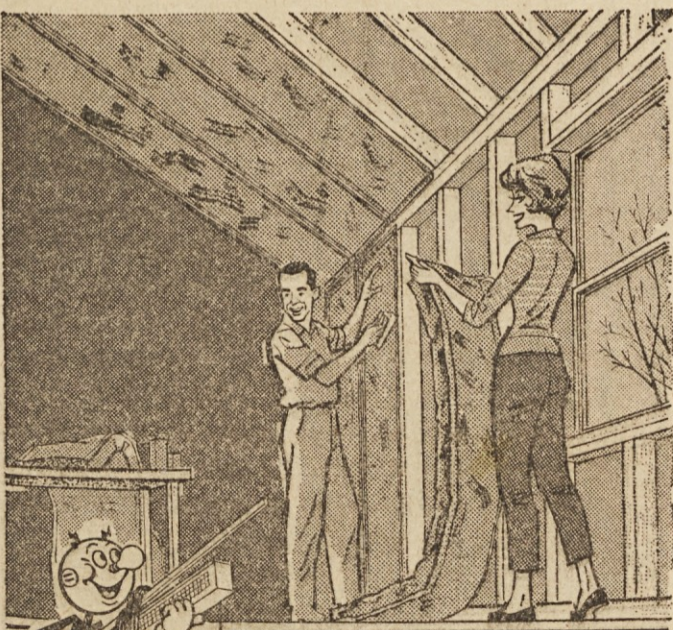
Te dni so se vršile velike kegljaské tekme v Milwaukeeju. Vsa Slogina društva imajo svojo medletno tekmo. Mesto tekmovalca letos je bilo Silver City kegljišče. Da je to tekmovalstvo velikega pomena, je razvidno tudi iz tega, da je bil celo radijski prenos slovenske radio ure, ki oddaja vsako nedeljo od 10. do 11. dopoldne, iz tega kegljaskéga kraja. Kakšni so bili izidi, mi pa ni znano.

Mešana KSKJ moštva imajo svoje kegljanje vsako nedeljo popoldne ob 5. Do konca meseca januarja so kegljali pri Kugljatcu. Ker so se pa tam začele redne tekme, so si moštva izbrala drugi kraj za kegljanje. Nahajajo se sedaj v Castle Lane, ki ga upravlja Slovenec Jack Udovich. Tu se počutijo kakor doma. Castle Lane ima osem kegljišč in so vsa zasedena po naših ljudeh. Jack Udovich pa ima tudi urejeno dobro kuhinjo, kjer vsak čas postrežejo po želji. Tu

Kakšne so Vaše oči!

AKO RABITE OČALA— obrnite se z zaupanjem na zanesljivo tvrdko z dolgoletno izkušnjo

GLOBE OPTICAL CO.
Telefon Mitchell 5-7174
1732 So. 11th Street
Milwaukee 4, Wis.

Adding an extra room?

Easy-to-install electric heating will keep it cozy warm

WISCONSIN electric power COMPANY

ženo, vzdrževanje, napis na spominski plošči in imenitnost predmeta, ki ga kdo želi nabaviti, kakor tabernakelj, orgle, križev pot itd.

Zanimiv je razvoj raznih prometnih sredstev v zgodovini države Wisconsin. Pred kakimi 150 leti, ko se je začela zima, so vsa prevozna sredstva nehala delovati, posebno vožnja s čolni po jezerih in rekah. Nastala je takorekoč velika tišina. Zdelo se je, da je konec sveta. Edina zveza med mesti je bil en sam mož, ki je hodil peš iz mesta do mesta oprtan z nahrbtnikom, kjer je nosil pošto. Tak mož je bil Moses Hardwick. Svoja potovanja je začel leta 1817. Skozi sedem zim je vzdrževal pošto med Green Bay-om in Detroitom. Pozneje je podvzel pot med Green Bayom in Milwaukeejem. Za pot je računal 45 dolarjev sem in tja. Alex Cleremont je med leti 1832 in 1836 prenašal pošto med Greenbayom in Chicagom. Za to pot je potreboval štiri tedne. Pot ga je peljala preko Milwaukeeja. Za to pot je računal 60 do 70 dolarjev. Cleremont in njegov indijski pomočnik Oneida sta živela od lova ali pa od tega, kar so jima dali Indijanci, ki so taborili ob poti, kjer sta hodila. Vsak od teh mož je nosil nahrbtnik s težo 60 funtov pošte. Poleg tega sta imela še vsak dve vrečki pečene koruze, ki sta jo uživala, kadar ni bilo Indijancev doma, kar se je včasih zgodilo po več tednov, ker so bili na lovu. "Potomci" teh dveh poštarjev so danes veliko bolj številni. Pri pošiljanju pošte je danes zaposlenih deset tisoč ljudi. Od teh je štiri tisoč poštarjev, ki dostavljajo pošto. Poleg tega gredo poročila tudi preko 121 radio postaj, 13 televizijskih postaj. Tudi ne smemo pozabiti telefonskih zvez. 130 različnih kompanij obratuje čez en milijon in osemsto tisoč telefonov. Če se še komu cedijo slinice po krpljih in pešhoji na take daljave, kakor je Green Bay in Chicago, mu kar privoščimo in želimo vso srečo. Razdalja med tema dvema krajema je približno 300 milj.

Slovensko društvo Triglav bi zopet rado videlo svoje člane zbrane na sestanku. Tak sestanek se bo vršil v nedeljo, 5. marca, popoldne. Sestanek bo takoj po slovenskem križevem potu, ki je vsako nedeljo popoldne pri Sv. Janezu in sicer ob

dveh. Člani imajo lahko dvojno korist, duhovno in telesno. Najprej se duhovno pokrepčajo pri križevem potu, posebno zdaj v postu, in potem se lahko malo pogovorijo s prijatelji in znanci o tekočih zadevah in še o starih dobrih časih. Člani so vljudno vabljeni na sestanek. Če nimate kam iti, torej kar v dvorano sv. Janeza v nedeljo, 5. marca, popoldne na sestanek slovenskega društva Triglav.

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

Deklica z odprtimi očmi

PIERRE L'ERMITE

Rolanda se ozre naokoli... je že pijan dišečih zelišč in navdušen razlegajoče se pesmi, da bi izrazil svojo naklonjenost. Stori je to z nižjim glasom in je na vso moč zarigal. Ta glas je bil v tako strašnem nesoglasju s pesmijo, da se je Rolanda obrnila, položila svojo roko na gobec nevredega mojstra ter mu ljubezljivo zapovedala:

"Tiho bodi, Pentapon!"
Toda Pentaponu se ni ljubilo molčati...

Tudi njega so prekipevala čustva neznanosti, ki jih je priroda, solnce in ocean v njegovem "oslovskem" srcu zbujala; hotelo se mu je prepevati z glasom, ki mu ga je Bog dal... Najlepše dekle na svetu ne more dati drugega nego kar ima... Enako naš ljubi Pentapon...

Glej ga!
"Pentaponček moj, prosim te, bodi tiho!"

"I... a! I... a!"
Tedaj se mu nasmeje Rolanda prostodušno z bisernim smehom, ki jo stresa vso, in nadaljuje s svojim prozornim glasom prekašajoč v višavah Pentaponov ostri bas:

Slavček z veje se spusti, v grad ljubezni odleti.
Vrata so zaklenjena, slavček, brž do okenca.
Vijolice naj ga ima— en, dva; en, dva...

Ta hip se poloti Pentapona, ki dveh. Člani imajo lahko dvojno korist, duhovno in telesno. Najprej se duhovno pokrepčajo pri križevem potu, posebno zdaj v postu, in potem se lahko malo pogovorijo s prijatelji in znanci o tekočih zadevah in še o starih dobrih časih. Člani so vljudno vabljeni na sestanek. Če nimate kam iti, torej kar v dvorano sv. Janeza v nedeljo, 5. marca, popoldne na sestanek slovenskega društva Triglav.

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

je že pijan dišečih zelišč in navdušen razlegajoče se pesmi, da bi izrazil svojo naklonjenost. Stori je to z nižjim glasom in je na vso moč zarigal. Ta glas je bil v tako strašnem nesoglasju s pesmijo, da se je Rolanda obrnila, položila svojo roko na gobec nevredega mojstra ter mu ljubezljivo zapovedala:

"Tiho bodi, Pentapon!"
Toda Pentaponu se ni ljubilo molčati...

Tudi njega so prekipevala čustva neznanosti, ki jih je priroda, solnce in ocean v njegovem "oslovskem" srcu zbujala; hotelo se mu je prepevati z glasom, ki mu ga je Bog dal... Najlepše dekle na svetu ne more dati drugega nego kar ima... Enako naš ljubi Pentapon...

Glej ga!
"Pentaponček moj, prosim te, bodi tiho!"

"I... a! I... a!"
Tedaj se mu nasmeje Rolanda prostodušno z bisernim smehom, ki jo stresa vso, in nadaljuje s svojim prozornim glasom prekašajoč v višavah Pentaponov ostri bas:

Slavček z veje se spusti, v grad ljubezni odleti.
Vrata so zaklenjena, slavček, brž do okenca.
Vijolice naj ga ima— en, dva; en, dva...

Ta hip se poloti Pentapona, ki dveh. Člani imajo lahko dvojno korist, duhovno in telesno. Najprej se duhovno pokrepčajo pri križevem potu, posebno zdaj v postu, in potem se lahko malo pogovorijo s prijatelji in znanci o tekočih zadevah in še o starih dobrih časih. Člani so vljudno vabljeni na sestanek. Če nimate kam iti, torej kar v dvorano sv. Janeza v nedeljo, 5. marca, popoldne na sestanek slovenskega društva Triglav.

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

Že nekaj časa se nahaja v bolnici Mrs. Helen Riffel, znana lastnica gostilne na Drugi cesti. Nahaja se v St. Francis Hospital. Zelo bo vesela, če jo kdo obišče. Ko je človek bolan, se vse te ure vlečejo in jih ni nikoli konca. Obenem pa storimo dobro delo! Ker obiskovati bolnike spada med dobra dela usmiljenja!

bodna v svobodni naravi, srečna, polna zaupanja, motreč drug drugega v oči, morda razumevajoč drug drugega... Kar ugleda Rolanda izpod košatega hrasta, ki mu je veter privzdignil listje, svojo teto, gospoda voditelja in Rogerja Maude, ki so vsi trije sedeli na skali in poslušali na vsa ušesa, nebrzdano se smejoč.

Hipoma obmolne. Skupina spozna, da jo je Rolanda zapazila in prične ploskati in ji vzkliskati:

"Bravo! Rolanda..." zakliče teta. "Ampak še ni konec. Le dalje, še tri kitice so... No, mi te poslušamo..."

Dalje...? Ne, niti najmanjšega veselja nima Rolanda več, da bi nadaljevala.

Tako je bila še pred hipom srečna s svojim starim Pentaponom, v samotni, kjer je smela biti taka, kakršna je. Če jo pa samota vara... če se v nji kdo skriva, je tudi vsega čara konec. Se pravkar veselo lice mladenke postane resno; obsenči ga zadrega in zla volja.

Tudi tetka ni več zadovoljna. Že to samo obotavljanje v teh razmerah jo draži, kajti naperjeno se ji zdi zoper njeno avtoriteto in njeno čast.

"Kaj pa čakaš, Rolanda?... Pravkar si še gladko znala!..."
"Da... pravkar še..."

"Nikar ne bodi trmasta! Gospoda sta radovedna na konec pesmi... Saj te nisem jaz prosila... Ko si pa že sama začela..."

(Dalje prihodnjič)

Kdo bo vodil Indijo?

Predsednica vlade Indira Gandhi bi rada ohranila svoj položaj, zanj pa se bo potegoval tudi bivši finančni minister Desai.

NEW DELHI, Ind. — Indijske volitve v zvezni in v državnih parlamentih so končane. Izidi so za Kongresno stranko, ki je 20 let nemoteno vodila deželo, porazni. Izgubila je v zveznem parlamentu okoli 80 poslancev in obdržala le sorazmerno slabo absolutno večino v 523 članov močni spodnji zbornici. Po dosežanih podatkih ima Kongresna stranka v zveznem parlamentu 278 poslancev proti 226 vseh ostalih strank in skupin. Iz 17 volivnih okrajev še ni dokončnih podatkov.

Kongresna stranka je doživela še večji poraz v posameznih državah, članicah indijske federacije. Kar v 8 od 17 je izgubila večino, v Kerali in Zahodni Bengaliji v korist po komunistih vodene ljudske fronte.

Pri takem položaju Indira Gandhi kot predsednica vlade in vodnica stranke ne more računati na posebno strnjeno oporo v stranki za predsednico nove vlade. Pri tem pa tudi ni voljna tega mesta prepustiti komu drugemu brez boja. Za sedaj je napovedal kandidaturu za to mesto bivši finančni minister 71 let stari Desai, ki je po smrti predsednika vlade šastrija dobil za mesto njegovega naslednika 169

glasov proti 355 za Indiro Gandhi.

Desai je sposoben politik in gospodarstvenik, pa po svoje trmast mož. Hoče biti predsednik vlade in z odločno roko napraviti red v upravi, kjer se je v 20 letih vlade Kongresne stranke razpasla korupcija, povečati napor za modernizacijo poljedelstva in poživitev celotnega gospodarstva. Pri tem se namerava odmakniti od socialističnih idej Nehruja in njegovih naslednikov ter nuditi privatni iniciativi več prostosti in možnosti. Če bo ponovno izvoljena za predsednico vlade Indira Gandhi, potem Desai v tako vlado ne pojde.

Moški dobijo delo

MACHINISTS

Must be thoroughly familiar with job shop operation. Know bridgeports and lathes. Days - High hourly rate. Profit sharing and other benefits.

ADANAC INDUSTRIES INC.

4659 E. 355 St.
Willoughby, Ohio

(43)

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS
Corp.

MACHINISTS

TO WORK ON
AERO SPACE
MISSILE and
Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling
Machines

HORIZONTAL BORING MILLS

TURRET LATHES

GAP TURRET LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL CONTROLLED MACHINES

DOBRA PLAČA OD URE IN DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno

od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite

341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer (43)

Zenske dobijo delo

Iščemo kuharico
SORN'S RESTAURANT
6036 St. Clair Ave.
EN 1-5214

(x)

MALI OGLASI

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA
NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. IV 1-2237

V najem

Soba se odda moškemu ali ženski, garaža, nič otrok. Kličite 481-9816.

VSJ DOBRE VOLJE — Leonard Tate, ameriški marin iz Clevelanda, Ohio, se zabava s skupino mladih domačinov v Vietnamu. Namen takih druženj je izboljšati razmerje in stike med domačini in ameriški vojniki.

MLADA BREDA

IVAN PREGELJ

"Mati, odpustite, tudi jaz vam odpuštam in pozabim!"

"Kako, če si šla tožit!" se je oglasila Katra, posmehljivo in strupeno. Jurijevo lice se je še bolj stemnilo. Anica srpa ni vedela, kaj naj stori. Jok ji je silil v grlo. Tašča je gledala mimo nje, ko da je ni v sobi. Anica je zbrala zadnje moči.

"Mati," je ječala, "imejte usmiljenje! Žal mi je, grdo sem storila. Pozabite prosim!"

Katra je zamahnila z roko: "Žal ti je?" Za hip so obstale njene oči na Anici. Ta se je zbežala. Razumela je taščo. "Praviš, da ti je žal. Tega ti pa ne verujem. Ti mi ne odpustiš nikoli, kakor ne morem ljubiti jaz tebe. Kaj hočeš? Med nama ni miru. Ne hlini sebi in Juriju. Saj je vse zaman!"

V Anici je prikipeala bolelost do vrha. Obrnila se je k možu:

"Jurij," je zaklicala, "prosim te, reci ji, reci, naj pokaže vsaj malo srca!"

"Koliko si ga pokazala pa ti!" je viknila tedaj Katra in se dvignila.

Anica je zatrepetala in zastrmelela v taščo.

"O srečo govori," je rekla Katra, "pa ga sama nima. Koliko srca pa si ti pokazala možu, ki si ga sinoči zapustila? Koliko? Tožit," se je rogala v isti sapi tašča, "seveda, tožit je šla. Ko bi le ne vedeli, komu! Ko bi le ne vedeli, kdo jo je vrnil. Pa pride in se lepo dela, kakor da je svetnica."

Po vsem telesu je drhtela Anica; čutila je, da je brez moči; iskala je opore in se lovila za rob postelje. Z groznim strahom je gledala Juriju v obraz, ki mu je od strasti drhtel. Tedaj je Anica razumela vse: vse je proč; če vse proč. Skoraj zasmejala se je: "Res je," je blekla, "brez srca sem, hinavka! Jurij, poslušaj, verjemi materi!"

"Ali moreš tajiti, da nisi bila z Lipetom?" je zaklicala Katra.

"Ne tajim!" je odgovorila Anica. Videla je, da mož nemirno grabi z roko za odejo.

"Ne tajiš!" je nadaljevala Katra. "Povej potem še to, kako da nisi ostala pri njem? Zakaj si se sploh vrnila? Povej no!"

Anica je molče strmelela v taščo. Da je čutila vsaj nekaj moči, bi se bila vrgla na njo. Tako pa je ginila v strahu, motreč bolj in bolj nemirno možovo lice. Toda niti z besedo ji ni prišel na pomoč in Anica je mislila: "Obsodil me je, za nezvesto me ima!" Neznosna bolečina ji je stisnila srce.

"Jurij," je zaklicala, "ali moreš to verjeti, Jurij, ali moreš trpeti, da govori tako?"

Grobna tišina je zavladala v sobi. Jurij se je nestrpno dvignil in dejal:

"Jaz mislim tako kakor moja mati!"

"Tako misliš?" je vprašala s

hipno mirnim glasom Anica. Nato ji je stresel telo presunljiv jok.

"O Jurij," je zaklicala, "tega nisem zaslužila, tega ne!" Pobegnila je iz sobe; venomer ji je švigala misel po glavi: "Bog jo kaznuj! Prekleta naj bo! Na njeno glavo naj pride njegova in moja smrt!" Hitela je po stopnicah in čez dvorišče dol po bregu. Kam? kam? kam? "Prokleta naj bo, če je še Bog v nebesih!" Obstala je ob mostiču. Kam? kam? kam?

"Anica, Anica, gospodinja!" je zaklicala tedaj nekdo za njo. Ozrla se je. Bil je Anže. Stal je tik za njo in blede bil.

"Kaj je?" je vprašala kakor iz sebe.

"Lepo vas prosim," je dejal fant, "ne izdajte Neže. Ona je vzela, pa bo vse vrnila. Prosim vas, ne hodite po orožnike. Neža je rekla, da se obesi rajši. Lepo vas prosim!"

Anica se je nekoliko zavedela. "Ali je Neža vzela?" je vprašala, "kako ti to veš?"

"Sama je povedala in tudi, da je nalašč pustila v sobi pasti desetak. In mene Jerico je poslala, naj vas prosiva, da ji odpustite in molčite," je pripovedoval Anže in pristavil: "Samo jaz in Jerica veva sedaj, drugi pa ne smejo vedeti. In jaz in Jerica sva ji obljubila, da bova molčala."

Lahka žalost je drhtela pastirju v besedah in Anica je stoprav opazila, da je blede.

"Ali si bolan," je vprašala, "da si blede?"

"Ne," je odvrnil, "malo sem spal; Jerica je zbolela!"

"Pojdiva k njej," je dejala Anica in sta se vrnila. Anica pa se še dolgo ni mogla zavedeti, kaj se je godilo z njo in kaj bi se bilo zgodilo, da ni prihitel Anže za njo; z-neko sveto grozo je ponavljala pri sebi: "Se je Bog v nebesih..."

Tisto noč potem je sanjala Anica o samih belih rožah. Zbudila se je in je zopet vrnula in je zopet sanjala o belih rožah. Nato pa ni mogla več zaspati, oblekla se je, tiho odšla k Juriju in se neslišno zgrudila na kolena ob njegovi postelji. Spal je. Kmalu se je zganil, zajčal

in se prebudil. V polmraku je opazil klečečo in meneč, da se mu sanja, iztegnil roko in otipal vlačno ženo lice.

"Kdo je?" je vprašal.

"Jaz!" je odvrnila žena in začela pritiskati njegovo roko na ustnice.

"Pojdi spat," je dejal trdo. Toda ona je še tesneje pritisnila njegovo roko na ustnice.

"Kaj ti je?" je vprašal skoraj jezno.

Tedaj se je ona nagnila k njegovemu ušesu in šepetala: "Ne-kaj ti moram povedati, zato da boš vedel, da nisem bila nezvesta, Jurij. Tudi, če bi ti umrl, ti obljubim, da ne vzamem nikogar več. Jurij, do smrti nikogar!"

Začutila je, kako je šel lahek trepet skozi vse njegovo telo. Misli je, da je to izraz veselja, in izraz nepopisne sreče je stopil na lice. Toda kakor ni videla plahega njegovega lica v tem hipu, tako tudi ni videl njegove sreče nad močjo, ko je zavržena obljubila njemu, ki jo je zavrgel, zvestobo prek groba.

"Jurij," je zašepetala, "zakaj molčiš?" Stoprav je opazila, da leži nepremično. Prižgala je luč. Ležal je negiben, z očmi uprtimi v strop in se ni oglasil na njene besede in klic. Ali je bil živ? Usleda se je ob njem, pa ni sedela dolgo. Kmalu so se odprla vrata; prišla je tašča ter ji rezko velela, naj gre spat. Anica je šla, toda še dolgo je poslušala na vratih. A pri možu je bilo tiho in Anica se je vrgla na posteljo in začela jokati in potem moliti; tako je zaspala in spala brez sanj do jutra.

Marjanica je stopila na prag. Imela je rdeče oči, ker ji je nagajal pri podtikanju dim. S predpasnikom si je obrisala solze in šla čez dvorišče gledat, ali

ne prihaja že Anica, ki je bila šla po zdravnika, ker se je bilo Juriju poslabšalo. Ponudila ji je bila čašo gorkega mleka, toda Anica je pustila mleko in odšla tešča. Marjanica se je mlada gospodinja smilila; godrnjala je sama zase, češ da ni v vsej hiši človeka, ki bi bil šel, da mora sirota sama hoditi tako daleč in taka.

Marjanica je pogledala na cesto. "Ni je še," je pomislila in se trudila, da razbere uro na vaškem zvoniku. Tedaj se ji je zazdelo, da čuje Jurijev glas.

"Marjanica, ali še ni Anice?" "Ni je, ne!" je rekla dekla in se ozrla. Nikogar ni bilo za njo.

"Kaj?" se je vprašala Marjanica. "Saj sem slišala, gotovo sem slišala, njegov glas je bil."

Tedaj pa se je domislila, da je vendar nemogoče, da bi jo bil ogovoril Jurij, ki leži bolan. Vendar se je ozrla na okna. Bila so vsa zaprta. Tedaj je dekla zatrepetala in pobegnila v kuhinjo. Tu ji je stopila Pečanka naproti.

"Kje je Jurij?" je sopla Marjanica burno. Začudena jo je pogledala Katra.

"Slišala sem ga, vprašal je po Anici!" je pravila dekla.

"Sanjala si!" je odvrnila Katra. "Saj je zaspal!" Marjanica ni odgovorila. Obliče ji je preletel še hušji strah.

"Kaj ti je?" je skoraj viknila Katra.

"Zopet jo je klical!" je šepetala Marjanica.

"Noriš!" je rekla Katra. Marjanica jo je prišla za roko in z drhtečim glasom je govorila:

"Spomin je bil! Umrl bo. Lepo vas prosim, pošljite po gospoda, ljubi Bog, pošljite, pošljite!" In Marjanica se je zgrudila na stol; tašča je odšla vznemirjena k sinu. Nekaj hipov pozneje se je vrnila in rekla:

Oglašujte v naših malih oglasih

- ČE PRODAJATE ali kupujete rabljeno pohištvo,
- ČE IŠČETE ali oddajate stanovanje,
- ČE POTREBUJETE delovno moč,
- ČE IŠČETE zaposlitev,
- ČE PRODAJATE ali kupujete nepremičnine —

dajte mali oglas v

AMERIŠKO DOMOVINO!

Pokličite HE 1-0628.

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Michigan

En zaboj... 24 steklenic Stroh's piva. To je zadovoljiv način uživanja Stroh's, ki tekne tako, kot nobeno drugo ameriško pivo. Stroh's se razlikuje po okusu zaradi tega, ker je varjeno drugače kot ostala ameriška piva. Je varjeno z ognjem. Pokusite Stroh's. In kupite ga v zaboju. To je najboljši kup piva.

Stroh's

Z OGNJEM VARJENI OKUS

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD
6502 ST. CLAIR AVENUE Tel.: ENdicott 1-0583
COLLINWOODSKI URAD
452 E. 152nd STREET Tel.: IVanhoe 1-3118
Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago
Mi smo vedno pripravljeni z najboljšo postrežbo

1912

1967

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 2. februarja 1967 v Gospodu preminula naša preljuba soproga in svakinja

ANNA C. HERBST

Pokojna je bila rojena 6. sept. 1912 v Litvi. 8 let stara je prišla v Ameriko. Pokopali smo jo dne 6. februarja 1967 v družinsko grobnico na pokopališču Kalvarija. Iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lakeshore Blvd. smo jo v pogrebnem sprevedu prepeljali v cerkev Immaculate Conception na Superior in 43. Street East, kjer je Rev. J. R. Rathfon opravil slovesno pogrebno sv. mašo, nato pa na pokopališče. Ob grobu je Rev. Rathfon vodil molitve za večno srečo pokojnične duše. Iskreno se mu zahvalimo za vso naklonjenost, zlasti tudi za to, da je v pogrebnem zavodu vodil skupno molitev sv. rožnega venca. Prav tako toplo zahvala naj prejme bolniški duhovnik v St. Vincent Charity Hospital, ki je pokojni podelil sv. zakramente in jo pripravil za srečno zadnjo uro.

Hvaležni smo podružnici Slovenske Zenske Zveze št. 50, ki je pokojni, kot svoji preminuli članici, postavila častno stražo ob odru, zanjo molila skupni sv. rožni venec in jo počastila s številno udeležbo članic pri pogrebnih slovesnostih. Mrs. Antonia Turek se je v imenu članic prisrčno poslovila od pokojne. Zahvalimo se dobrim sosedom, ki so zbrali skupni sklad za sv. maše, za venec in druge dobre namene. Posebno zahvalo naj prejmeta Mrs. Joe Armon in Mrs. Tedy Ocepak, ki sta zbirali. Toplo zahvalo naj prejmejo uslužbenci in člani Lincoln Electric Employees Assn., Quarter Century Club, Tool Room Boys in Bowling Team, ki so poklonili skupne vence, nas tolažili in v velikem številu prišli k pogrebu. Posebej hvala Grdinovemu pogrebnem zavodu za izvrstno ureditev pogreba in vodstvo spreveda.

Naj dobri Bog povrne vsem, ki so darovali za sv. maše, za vence in cvetje, za dobre namene, zlasti za sklad SZZ za študente in vsem, ki ste dali na razpolago avtomobile za pogrebni spreved. Prisrčna hvala vsem, ki ste prišli kropiti, bili pri sv. maši in spremljali pokojno do groba. Zahvaljujemo se vsem, ki so nam v urah najhujše žalosti prihiteli v pomoč in ki so nam pisмено ali osebno izrekli svoje sožalje. Če bi kdo ne bil dobil naše posebne zahvale, lepo prosimo oprostjenja. Vse prosimo, da sprejmete tole našo skupno zahvalo, ki jo želimo izreči vsem, zlasti pa tistim, ki jih morda naša posebna zahvala ni dosegla. Iz vsega srca hvala vsem, ki ste pokojni v zadnjih dneh življenja storili kako dobroto, ste nam pomagali in prispevali, da so bile pogrebne slovesnosti tako ganljivo lepe.

Če bi ljubezen odločila in solza mrtve obudila, ne krila Tebe bi gomila, saj si vsem najdražja bila.

Zalujoci:

soprog EDWARD,

svaki in svakinje: MAX in ROSE ZELODEC, JOHN in ANA KUMSE, ALEX in GABRIJELA POLOSKY, FRED in ZORA KRAMER, JIM in ALMA HERBST, ROBERT in JULIE HORVAT in GEORGE in MARIE HERBST, njihovi otroci in ostali sorodniki.

Cleveland, O., 2. marca 1967.

KAJ NAJ POČNE Z METLO? — Nekdo je pristonil h kipu skladatelja Carlosa Gomesa v brazilskem glavnem mestu metlo. Morda mu niso bile všeč njegove skladbe, pa mu je hotel vsiliti poklic pometaća!

MALE HELP

NOTICE

We are now located in our all new, modern plant. We now have openings, on both shifts, for experienced:

**MOLD MAKERS
TOOL AND DIE MAKERS
MACHINISTS**

We can offer them:

TOP W
INSURANCE
PAID VAC
FRINGE B
TOP QUAL
PLENTY OF
DESIRABLE WORK

Apply — Call or Wr

**INDIA
DIE C
TOOL**

Highway 31 North